



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 stycznia 2012 r.

DOLIS/DEC-56/12/3330

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana M.P. o cyt.: „przesłanie mi korespondencji w sprawach [...] oraz [...]”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] listopada 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej również Generalnym Inspektorem, wpłynął drogą elektroniczną wniosek Pana M.P., zwanego dalej Wnioskodawcą, w którym powołując się na ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), wniósł o cyt.: „przesłanie mi korespondencji w sprawach [...] oraz [...]”.

Generalny Inspektor, wobec niejednoznacznej treści żądania Wnioskodawcy, pismem z dnia [...] grudnia 2011 r. ([...]) zwrócił się do niego o wskazanie o udostępnienie konkretnie jakiej korespondencji zawartej w aktach ww. postępowań wnosi. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, Wnioskodawca sprecyzował, cyt.: „(...) ja proszę o wszystko a Państwo pominie to czego nie możecie wysłać ze względu na ustawy o partnerstwie publiczno – prawnym i o finansach publicznych”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Art. 5 ust. 2 powołanej ustawy wskazuje natomiast wyjątki od zasady udostępnienia takich informacji przewidując, że prawo do informacji podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

W niniejszej sprawie Wnioskodawca wniósł o udostępnienie całości akt prowadzonych przez Generalnego Inspektora postępowań administracyjnych. Postępowania te toczą się w indywidualnych sprawach zainicjowanych

skargami osób prywatnych niebędących osobami publicznymi. W ramach przedmiotowych postępowań przetwarzane są m. in. dane wrażliwe stron.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych udostępnienie całości akt ww. postępowań, toczących się w indywidualnych sprawach, prowadziłoby do nieupoważnionej i nadmiernej ingerencji w sferę prywatności osób, których te postępowania dotyczą. Zaznaczyć należy, iż akta przedmiotowych spraw zawierają m. in. dokumenty związane z przynależnością wyznaniową stron, a więc odnoszą się do intymnej sfery życia stron, które występują w rzeczonych postępowaniach w charakterze osób prywatnych.

Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu cyt.: „Konstytucyjnym potwierdzeniem prawa do prywatności jest art. 47 Konstytucji RP, który nakłada na władze publiczne obowiązek ochrony chronionych prawem dóbr jednostki przed nieuzasadnioną ingerencją. Do aktów prawnych ustanawiających ochronę takich dóbr należy przede wszystkim ustawa z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926), która w art. 1 ust. 1 stanowi, że każdy ma prawo do ochrony danych osobowych. Odnosi się ona, zgodnie z art. 2, jedynie do praw osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Uważa się bowiem, że prawo do ochrony danych osobowych jest emanacją praw osobistych człowieka (prawa osobowości, prawa do informacyjnego samookreślenia), których głównym celem jest zapewnienie poszanowania prywatności, godności czy osobowości człowieka (zob. wyrok NSA w Warszawie z 28 listopada 2002 r., II SA 3389/2001, MoP 2003, nr 3, s. 99). Ustawa o ochronie danych osobowych w sytuacji, gdy w treści informacji publicznej zawarte są dane osobowe, jest *lex specialis* w stosunku do ustawy o dostępie do informacji publicznej”. (M. Rozbicka – Ostrowska, I. Kamińska, *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, Warszawa 2008 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie I, ss. 176).

Odnosząc się do zagadnienia konfliktu występującego pomiędzy prawem do prywatności a prawem do informacji publicznej, podkreślić należy, iż oba z tych praw mają taką samą wartość. Oba z nich Konstytucja RP umieszcza w rozdziale II, Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela. Oba z nich podlegają też ograniczeniom na zasadach określonych w przepisach ustaw.

W niniejszej sprawie w ocenie Generalnego Inspektora, udostępnienie całości akt ww. postępowań administracyjnych toczących się w prywatnych sprawach prowadziłoby do istotnej ingerencji w prawo do prywatności stron tych postępowań.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).